

تاریخ: ۱۳۹۲/۰۸/۰۵

کلاس پرونده: ۱۱۱۷/۹۰

شماره پرونده: ۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۷۱۹۳۳

شماره بایگانی:

پیوست:

بسم تعالی

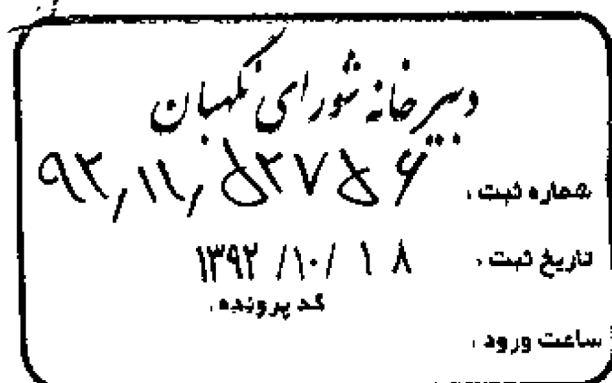
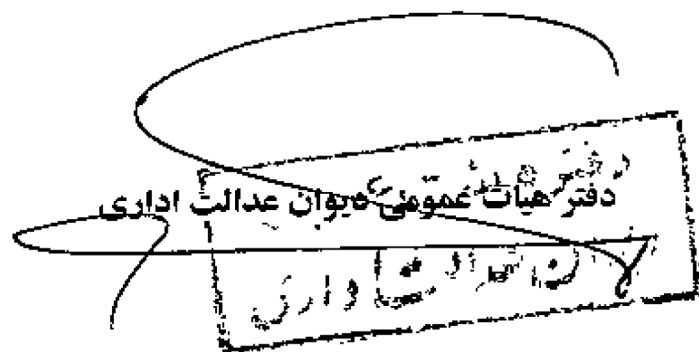
مدیریت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۹۱/۳۰/۴۷۰۴۷ مورخ ۱۳۹۱/۰۴/۰۳ به پیوست تصویر دادنامه

شماره ۴۵۴ مورخ ۱۳۹۲/۰۷/۱۵ هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی

ارسال می شود./

تهران - خیابان بهشت (ضلع جنوبی پارک شهر) دیوان عدالت اداری تلفن ۸-۰۶۰۹۰۳۱

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پنوست:

فلا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا دادنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۴۵۴

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۲/۷/۱۵

کلاس پرونده: ۱۱۱۷/۹۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای حسین اسلامی با وکالت آقای سیدرضا موسوی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند یک صورت جلسه شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ کمیسیون ماده ۵ قانون

اصلاح قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری در شهرستان اسلام شهر

گردش کار: آقای حسین اسلامی با وکالت آقای سیدرضا موسوی به موجب دادخواستی ابطال بند یک

صورت جلسه شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ کمیسیون ماده ۵ قانون اصلاح قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و

معماری در شهرستان اسلام شهر را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"با سلام و احترام به استحضار می رساند:

۱- شهرداری منطقه ۲ اسلامشهر در خصوص درخواست موکل آقای حسین اسلامی مالک پلاکهای ثبتی

۴۲/۴۹۶۸ و ۴۲/۱۷۰۴۰ مبنی بر صدور پروانه ساخت اعلام داشته به موجب بند ۱ رأی کمیسیون ماده ۵ موضوع

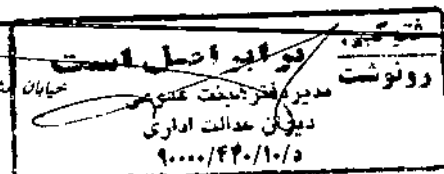
قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مورخ ۱۳۷۴/۱۱/۱۱ مستلزم واگذاری بلاعوض ۳۵٪

مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات است.

۲- کمیسیون ماده ۵ شهرستان اسلامشهر در روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۴/۱۱/۱۱ به شرح ذیل مبادرت به اخذ

تصمیم کرد:

شعبان (خلع جوی پارک شهر) دیوان عدالت اداری

فلا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

« بند یک رأی کمیسیون »

تقاضای شماره ۱۷۲۶۵-۱۴/۱۰/۱۳۷۴ شهرداری اسلامشهر منضم به طرح تفکیکی پیشنهادی اراضی غرب خیابان ۳۵ متری طالقانی مطرح و بر اساس بند ۳-۲-۱ ضوابط طرح تفصیلی تغییر کاربری قطعات مورد نظر از ذخیره شهری به مسکونی مطابق طرح تفکیکی پیشنهادی مشروط به واگذاری بلاعوض ۳۵٪ مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات مورد تایید قرار گرفت.

با توجه به موارد مذکور در ذیل درخواست ابطال بند یک رأی کمیسیون ماده ۵ مورخ ۱۳۷۴/۱۱/۱۱ و شماره ۲۵ را دارم.

به موجب ماده ۵ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران وظیفه و مسؤولیت قانونی کمیسیون ماده مذکور بررسی و تصویب طرحهای تفصیلی شهری و تغییرات آنها در محدوده تعریف طرح تفصیلی مذکور در بند ۳ ماده ۱ قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی و تعیین وظایف آن مصوب ۱۶ تیر ماه ۱۳۵۳ با اصلاحیه بعدی آن است و نظر به اعتبار اصل تسلط و مالکیت مشروع نسبت به اموال منقول و غیر منقول وضع قاعده آمره در باب تحدید و سلب حق مالکیت اختصاص به حکم قانونگذار دارد لذا وضع قاعده خاص مبنی بر واگذاری بلاعوض ۳۵٪ مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات از مقوله تصویب طرحهای تفصیلی و امور مربوط به آن به شمار نمی رود و حسب مقررات کمیسیون مزبور اجازه و اختیاری ندارد، بنابراین بند ۱ مصوبه کمیسیون یاد شده خارج از حدود اختیارات قانونی کمیسیون مذکور و خلاف قوانین موضوعه در باب اعتبار اصل مالکیت مشروع و آثار مترتب بر آن است « مواد ۳۰ الی ۳۳ قانون مدنی » با رعایت آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره های ۱۸۶- ۱۳۷۱/۸/۳۰ موضوع پرونده کلاسه ۷۰/۲۰۲، شماره ۵۶- ۱۳۸۰/۲/۳۰ موضوع پرونده کلاسه ۲۹۵/۷۸، دادنامه شماره ۱۱۶ پرونده کلاسه ۷۰/۱۶۹- ۱۳۷۱/۶/۲۱، دادنامه شماره ۳۱۶ موضوع پرونده کلاسه ۸۳/۶۲۹، دادنامه شماره ۲۵۹- ۱۳۸۰/۸/۲۰ و دادنامه شماره ۱۷۲ و ۱۷۳- ۱۳۸۱/۵/۲۷ و بند ۱ ماده ۱۹ و ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری درخواست ابطال بند ۱ رأی مورخ ۱۳۷۴/۱۱/۱۱

رئیس هیأت مدیره هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
مدیر دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
۹۰۰۰/۴۴۰/۱۰/۵
خیابان بهشت (ضلع جنوبی پارک شهر) دیوان عدالت اداری

فلا تَبْعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تُعَدِلُوا دادنامه

کمیسیون مورد اشاره را دارم."

در پاسخ به اخطار رفع نقصی که در اجرای ماده ۳۸ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۸۵ برای شاکی ارسال شده بود، وکیل شاکی به موجب لایحه ای که به شماره ۵۸۰۱۴۶۷-۱۳۹۱/۱۱/۱۵ ثبت دفتر اندیکاتور هیأت عمومی شده توضیح داده است که:

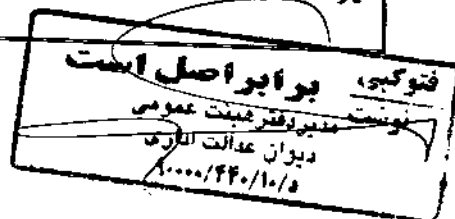
" با سلام و احترام به استحضار می رساند:

در مورد اخطاریه رفع نقص مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۳ موضوع کلاسه پرونده ۱۱۱۷/۹۰ و شماره پرونده ۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۷۱۹۳۳ مبنی بر این که با توجه به استناد اصل تسلیط و مالکیت مشروع چنانچه مدعی خلاف شرع بودن بند ۱ صورت جلسه شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ می باشید تصریح نمایید، اینک در مقام توضیح مقدمتاً معروض می دارد:

همان طور که در بند ۲ درخواست تقدیمی ذکر شده بند یک رأی کمیسیون ماده ۵ به شماره ۱۳۷۴/۱۱/۱۱-۲۵ به شرح ذیل است:

تقاضای شماره ۱۷۲۶۵-۱۳۷۴/۱۰/۱۴ شهرداری اسلامشهر منظم به طرح تفکیکی پیشنهادی اراضی غرب خیابان ۳۵ متری طالقانی مطرح و بر اساس بند ۳-۲-۱ ضوابط طرح تفصیلی تغییر کاربری قطعات مورد نظر از ذخیره شهری به مسکونی مطابق طرح تفکیکی پیشنهادی مشروط به واگذاری بلاعوض ۳۵٪ مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات مورد تایید قرار گرفت.

به موجب ماده ۵ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران وظیفه و مسؤولیت قانونی کمیسیون ماده قانونی مذکور بررسی و تصویب طرحهای تفصیلی شهری و تغییرات آنها در محدوده تعریف طرح تفصیلی مذکور در بند ۳ ماده ۱ قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی و تعیین وظایف آن مصوب ۱۶ تیر ماه ۱۳۵۳ با اصلاحیه بعدی آن است لذا وضع قاعده خاص مبنی بر واگذاری بلاعوض ۳۵٪ مساحت هر قطعه پس

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا دادنامه

از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات از مقوله تصویب طرحهای تفصیلی و امور مربوط به آن به شمار نمی رود و حسب مقررات کمیسیون مزبور اجازه و اختیاری ندارد نتیجتاً در مقام توضیح بیان می دارد.

نظر به قاعده تسلیط مستفاد از حدیث نبوی پیامبر اکرم (ص) می فرماید «الناس مسلطون علی اموالهم» وضع قاعده آمره در باب تحدید و سلب حق مالکیت اختصاص به حکم قانونگذار دارد بنابراین وضع قاعده خاص مبنی بر واگذاری بلاعوض ۳۵٪ مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات بنا به مراتب فوق و به شرح مفاد درخواست تقدیمی و مستندات پیوست درخواست مغایر با شرع و ایضاً خلاف قوانین موضوعه و خارج از حدود اختیارات قانونی است با رعایت بند ۱ ماده ۱۹ و ماده ۳۸ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری درخواست ابطال بند ۱ رأی کمیسیون شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ مورد اشاره را دارم.

متن صورت جلسه شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ در قسمت مورد اعتراض شاکی به قرار زیر است:

" ۱- تقاضای شماره ۱۷۲۶۵-۱۳۷۴/۱۰/۱۴ شهرداری اسلامشهر منضم به طرح تفکیکی پیشنهادی اراضی غرب خیابان ۳۵ متری طالقانی مطرح و بر اساس بند ۳-۲-۱ ضوابط طرح تفصیلی تغییر کاربری قطعات مورد نظر از ذخیره شهری به مسکونی مطابق طرح تفکیکی پیشنهادی مشروط به واگذاری بلاعوض ۳۵٪ مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات مورد تایید قرار گرفت. "

در خصوص ادعای مغایرت موضوع بند یک صورت جلسه شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ کمیسیون ماده ۵ شهرستان اسلامشهر با شرع مقدس اسلام، قائم مقام دبیر شورای نگهبان به موجب نامه شماره ۹۱/۳۰/۴۷۰۴۷-۱۳۹۱/۴/۳ اعلام کرده است که:

" موضوع بند یک صورت جلسه شماره ۲۵-۱۳۷۴/۱۱/۱۱ کمیسیون ماده ۵ شهرستان اسلامشهر، در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۴/۱ فقهای معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که نظر فقها به شرح ذیل اعلام می گردد:

در صورتی که کمیسیون ماده ۵ مطابق قانون، اختیار جعل واگذاری بلاعوض مقداری از ملک اشخاص به شهرداری

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا دادنامه

را داشته باشد مصوبه مذکور خلاف موازین شرع نمی باشد. از جهت مغایرت مصوبه با قانون، مرجع تشخیص، آن دیوان است.

در پاسخ به شکایت مذکور، سرپرست اداره حقوقی اداره کل مسکن و شهرسازی استان تهران [وزارت راه و شهرسازی] به موجب لایحه شماره ۲۸۴۶۶/۸۰۰/۹۱/ص - ۱۳۹۱/۷/۵ توضیح داده است که:

" با سلام و احترام

بازگشت به اخطاریه کلاسه ۱۱۱۷/۹۰ در خصوص شکایت آقای حسین اسلامی با وکالت آقای سیدرضا موسوی با عنایت به موارد مشروح ذیل تقاضای رد شکایت مطروح و صدور حکم شایسته جهت حفظ و حمایت از حقوق دولت و بیت المال مورد استدعاست.

۱- از آن جا که طرف شکایت کمیسیون ماده ۵ شهرستان اسلامشهر ذکر شده است، به استحضار می رساند، کمیسیون ماده ۵ به ریاست استاندار و متشکل از اعضای از ارگانهای مختلف، از جمله شهرداری، وزارت مسکن و شهرسازی، سازمان میراث فرهنگی و ... است، که این اداره کل صرفاً یکی از اعضای مذکور می باشد و پاسخ گویی از این حیث انجام می پذیرد.

۲- شکواییه توسط آقای سیدرضا موسوی به وکالت از آقای حسین اسلامی تقدیم شده، در حالی که در ستون ضمایم و منضمات شکواییه، به وکالتنامه استناد نشده و در ضمایم شکواییه واصله به این اداره کل نیز مدرکی دال بر وجود رابطه وکالت مشاهده نشد، که وجود رابطه وکالت و حدود اختیارات وکیل برای این اداره کل مشخص نبوده و محل ایراد است.

۳- خواسته شاکی ابطال بند ۱ مصوبه شماره ۲۵-۱۱/۱۱/۱۳۷۴ کمیسیون ماده ۵ شهرستان اسلامشهر است و در متن شکایت مدعی است، که رأی مذکور مربوط به پلاکهای ثبتی ۴۹۶۸ و ۱۷۰۴۰ فرعی از ۴۲ اصلی است، لیکن با مذاقه در رأی مذکور، ملاحظه می شود در مصوبه ذکر از پلاک مذکور به عمل نیامده و دلیلی بر ارتباط پلاک

جایان هشت (ضلع جنوبی پارک شهر) دیوان عدالت اداری

فتو کپی
روز ثبت
دیوان عدالت اداری
۹۰۰۰/۲۴۰/۱۰/۵

فلا تَبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا دالنامه

مذکور با بند ۱ مصوبه و این که محل وقوع پلاکهای مذکور چه مکانی است ارائه نشده است.

۴- بند ۱ مصوبه مذکور در ارتباط با زمینی به مساحت ۵۵۶۴۰ مترمربع است، در حالی که پلاکهای مورد ادعای شاکی به متراژ ۱۰۰۰ مترمربع می باشد، در فرضی که ارتباط پلاک مورد ادعای شاکی با زمین مورد تصمیم

کمیسیون ماده ۵، احراز و وقوع آن در اراضی موضوع مصوبه اثبات شود، موارد ذیل را به استحضار می رساند:

الف- طبق قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی و قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و اصلاحیه های بعدی و آیین نامه های اجرایی آن، تصویب طرح تفصیلی شهرها و تغییرات بعدی آن از جمله اختیارات کمیسیون ماده ۵ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی است.

ب- مطابق قانون و مقررات، طرح تفصیلی اسلامشهر مصوب و برای زمینهای واقع در اراضی غرب خیابان ۳۵ متری طالقانی به مساحت ۵۵۶۴۰ مترمربع کاربری ذخیره شهری تعیین شده است.

ج- از آن جا که طبق قوانین مذکور موافقت با تغییر طرح تفصیلی از اختیارات کمیسیون مذکور بوده است، کمیسیون برای اشخاصی که تمایل به تغییر کاربری زمین خود از ذخیره شهری به مسکونی را داشته اند، مصوبه مذکور را در خصوص تغییر کاربری اراضی غرب خیابان ۳۵ متری طالقانی مشروط به واگذاری بلاعوض ۳۵٪ از اراضی به عنوان سهم خدمات به شهرداری تصویب کرده است، در این ارتباط مطالب ذیل را به استحضار می رساند:

ج-۱- مصوبه مذکور وضع مقرر عام و آمره نیست و مربوط به قطعه زمینی خاص و مشخص بوده و در راستای حدود اختیارات انجام پذیرفته است.

ج-۲- مصوبه مذکور، حاوی دستور دریافت وجه نبوده است تا از حدود اختیار کمیسیون خارج باشد.

ج-۳- اراضی مذکور دارای وضع تثبیت شده، کاربری ذخیره شهری بوده و این کاربری مطابق قوانین و مقررات مصوب شده است و اشخاص در صورت تمایل به تغییر کاربری آن، به مسکونی می توانند با شهرداری توافق و پس از آن از کاربری مذکور استفاده نمایند. فی الواقع مصوبه برای شهرداری این اجازه را صادر می نماید که در صورتی

خیابان هشت (ضلع جنوبی پارک شهر) دیوان عدالت اداری

رئیس هیئت مدیره
دیوان عدالت اداری
۱۳۸۰/۰۴/۱۵

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا دادنامه

که مالکان این اراضی با اختیار بخواهند از طریق توافق با شهرداری از اراضی مذکور به صورت کاربری مسکونی استفاده نمایند این امر امکان پذیر شود. به عبارت دیگر مصوبه کمیسیون اختیاری را برای مالکان اراضی ایجاد نکرده است که یا اراضی ایشان با کاربری مصوب طرح تفصیلی به صورت ذخیره شهری باقی بماند و یا در صورت انتخاب و تمایل مالک، شهرداری بتواند با نامبردگان توافق و اراضی با کاربری جدید و تغییر آن به کاربری مسکونی مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین مصوبه مذکور نه وضع مقررات عام و آمره و نه الزام به دریافت وجه است بلکه ایجاد گزینه ای جدید فرا روی مالک بوده، تا در صورت انتخاب و اختیار بتواند از کاربری جدید بهره مند شود.

ج-۴- شاکی ادعای خلاف شرع بودن مصوبه مذکور را داشته و آن را برخلاف قاعده تسلیط تلقی کرده است، در صورتی که چنین نمی باشد، زیرا اولاً: قاعده مذکور در قوانین جاری، از جمله ماده ۳۰ قانون مدنی پیش بینی شده که اشعار می دارد: هر مالکی نسبت به مایملک خود حق همه گونه تصرف و انتفاع دارد، مگر در مواردی که قانون استثناء کرده است و همان گونه که ذکر شد، مطابق قانون اختیار تصویب طرح تفصیلی از جمله وظایف کمیسیون ماده ۵ بوده و کاربری زمین مورد بحث در موضوع مانحن فیه، ذخیره شهری تعیین شده است و مالک در صورت تمایل برای تغییر کاربری می تواند از امتیاز بند ۱ مصوبه مذکور نیز استفاده نماید. ثانیاً: این امر خلاف مقررات شرع نیست و مرجع تشخیص این فقهای شورای نگهبان هستند، که در صورت لزوم می توان از مرجع مذکور استعلام کرد.

۵- شاکی ادعا کرده است، که شهرداری صدور پروانه ساختمانی را منوط به واگذاری بلاعوض ۳۵٪ از ملک به شهرداری کرده است و تخصیص ۳۵٪ از ملک به شهرداری را جهت صدور پروانه ساختمانی خلاف شرع و قاعده تسلیط و مالکیت می داند و به آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری استناد کرده است، فارغ از عدم ارتباط آراء استنادی با خواسته شاکی، در آراء مذکور شهرداری جهت تفکیک، افراز، احداث گذر و ... قسمتی از زمین اشخاص با کاربری مسکونی را تملک یا اخذ وجه کرده و یا تکلیفی را برخلاف مقررات وضع کرده، لیکن مصوبه مذکور صرفاً امتیاز و اختیاری است که مالک در صورت تمایل بتواند از آن به جهت تغییر کاربری زمین (و نه به دلیل اخذ پروانه ساختمانی) استفاده نماید و وضع مقررات عام و آمره تکلیف قانونی و یا اخذ وجه بلاجهت نمی باشد.

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا د/نامه

لازم به ذکر است، در صورت ابطال بند ۱ مصوبه مذکور کاربری اراضی مشمول مصوبه، طبق طرح تفصیلی اولیه اسلامشهر ذخیره شهری باقی می ماند و در آن صورت صدور پروانه ساختمان مسکونی در زمین با کاربری ذخیره شهری قانوناً امکان پذیر نمی باشد.

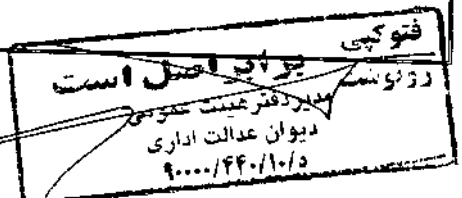
علی هذا با عنایت به موارد فوق تقاضای اخذ تصمیم شایسته و رد شکایت مطرح شده را دارد، ضمناً خانم فاطمه بنانج به نمایندگی از این اداره کل جهت ثبت لایحه و پیگیریهای لازم به حضور معرفی می گردند."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می کند.

رأی هیأت عمومی

نظر به این که به موجب ماده ۵ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب سال ۱۳۵۱ با اصلاحات بعدی، وظیفه و مسؤولیت قانونی کمیسیون موضوع ماده مذکور، بررسی و تصویب طرحهای تفصیلی شهری و تغییرات آنها در محدوده تعریف طرح تفصیلی مذکور در بند ۳ ماده ۱ قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی و تعیین وظایف آن مصوب سال ۱۳۵۳، با اصلاحیه بعدی آن است، لذا وضع قاعده خاصی مبنی بر مشروط کردن تغییر کاربری قطعات مورد نظر از ذخیره شهری به مسکونی مطابق طرح تفکیکی پیشنهادی به واگذاری بلاعوض ۳۵ درصد مساحت هر قطعه پس از تعریض به شهرداری به عنوان سهم خدمات، از مقوله تصویب طرحهای تفصیلی و امور مربوط به آن به شمار نمی رود و حسب مقررات، کمیسیون مزبور اجازه و اختیاری در این باب ندارد و با توجه به نظریه شماره ۹۱/۳۰/۴۷۰۴۷-۱۳۹۱/۴/۳ فقهای شورای نگهبان مبنی بر این که «در صورتی که کمیسیون ماده ۵ مطابق قانون اختیار جعل

نیابان هشت (ضلع جنوبی پارک شهر) دیوان عدالت اداری

فلا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا دادنامه

واگذاری بلاعوض مقداری از ملک اشخاص به شهرداری را داشته باشد، مصوبه مذکور خلاف موازین شرع نیست و از جهت مغایرت مصوبه با قانون، مرجع تشخیص آن دیوان است.» چون کمیسیون ماده ۵ در این زمینه اختیاری نداشته است، در تبعیت از مفهوم نظر فقهای شورای نگهبان، مصوبه مورد شکایت مستنداً به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۱۳ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، از تاریخ تصویب ابطال می شود. /

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری

علی مبشری

